



TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën - Fiscaliteit en
Belastingdienst

**Directoraat-Generaal
Belastingdienst**

Inlichtingen

@minfin.nl
www.minfin.nl

Datum
11 februari 2020

Notitienummer
2020-0000034119

Auteur

Van

Kopie aan

Bijlagen
1

notitie

Beantwoording kamervragen Leijten 10 januari 2020

Aanleiding

- Op 10 januari 2020 heeft het lid Leijten (SP) Kamervragen aan de ministers van Justitie en Veiligheid en van Financiën over CAF-onderzoeken bij de inkomstenbelasting gesteld.

Beslispunt

- De vragen zijn aan de minister van Financiën gesteld, in de periode dat er geen staatssecretaris was. Bent u akkoord met het verzenden van deze antwoorden, mede namens de minister van Justitie en Veiligheid, aan de Tweede Kamer?

Kern

Het ministerie van Justitie en Veiligheid verzoekt u om de beantwoording richting de TK te doen, omdat het merendeel van de vragen gericht zijn aan de Belastingdienst.

De vragen gaan over een zaak die in behandeling is bij het Functioneel Parket van het Openbaar Ministerie. De FIOD heeft in deze zaak in 2017 een inval gedaan en daarbij onder meer een auto in beslag genomen. Deze zaak wordt op dit moment nog behandeld door het Openbaar Ministerie. Met haar kamervragen lijkt het lid Leijten een link te leggen tussen deze zaak en de CAF-11 zaak. Ik vraag uw speciale aandacht voor het volgende:

- Een aantal vragen van het lid Leijten kunnen niet beantwoord worden. Vanwege de fiscale geheimhoudingsplicht (artikel 67 Awr) kan de Belastingdienst namelijk geen mededelingen doen over de concrete omstandigheden rondom een belastingplichtige. Dit is een consistente lijn die door de Belastingdienst wordt gehanteerd. Zo is in de zaak CAF-11 Hawaii ook geen fiscale informatie over het gastouderbureau door de Belastingdienst naar buiten gebracht.
- Het lid Leijten impliceert met haar tweede vraag dat de Belastingdienst in deze zaak bewust traineert. Het is geen beleid of werkwijze van de Belastingdienst om zaken te traineren om mensen hun 'rechten te ontnemen'. Dat laat onverlet dat het mogelijk is dat in individuele gevallen medewerkers zaken lang in behandeling hebben. Het is niet onderzocht of dat in deze specifieke zaak ook het geval is.